No. 1684 Zaterdag 8 April 1916. 33ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

DE NIEUWE BEGROOTING VOOR 1917.

Naschrift van de Redactie.

(*Vervolg*).

Als de Verordening op het loodswezen gewijzigd wordt, zal het tarief voor den loodsdienst ook wel worden herzien.

Dat tarief is te laag.

Niet wij klagen daarover, maar de inkomende schepen zelf.

Vreemde oorlogsschepen en pleizierjachten **nemen het ons kwalijk**, dat ze zoo weinig betalen moeten. Ze trekken het op hun fatsoen, alsof ze niet voor vol worden aangezien. Ze spotten met ons tarief en noemen het dwaas, voor de bagatel van ½ cent per ton waterverplaatsing in- en uitgeloodst te worden. Verbeeld je, 'n halve cent, dat is het vijfde gedeelte van een Amerikaansche cent! De Peruaansche torpedoboot, *Teniente Rodriguez*, behoefde slechts f 2,30 in en f 2,30 uit te betalen. Nog geen dollar!

Dat kon immers best wat hooger, zonder dat er vrees behoefde te bestaan, dat de schepen om de hooge onkosten onze haven zullen mijden. Een groot oorlogsschip van 5000 ton betaalt slechts 25 gulden.

Dat is toch maar 'n schijntje!

Zouden die oorlogsschepen nu weg blijven, als het loodsgeld gesteld werd op 1 cent per ton?

Zij voelen die vermeerdering niet, en voor *ons* maken vele kleintjes een groote.

De stoomschepen der handelsvloot betalen van beneden 400 ton f 15 in en f 15 uit. Van 400 — 800 ton f 27,50 in en f 27,50 uit. Van 800 — 1800 ton f 32,50 in en f 32,50 uit. Van 1800 ton *en daarboven* f 37,50 in en f 37,50 uit.

Hooger loopt het tarief niet.

Bijgevolg, een schip van 2000 ton betaalt evenveel als een boot van 4000, of van 6000 ton.

En al komen hier nu nóg zulke groote stoomers, ze hebben volgens het geldend tarief nooit meer te betalen dan f 37,50.

Dat hoeft toch niet.

Met den dag worden de handelsschepen grooter, laat ons tarief dus ook verder doorloopen, en rekening houden met de ontwikkeling van den scheepsbouw. Waarom moet dat ophouden bij booten van 1800 ton? Die behooren al tot de kleinste, die onze haven aan doen. De meeste stoomschepen vallen zoodoende reeds nu geheel boven het tarief.

Dat tarief is te oud en niet meer bij. En ook onbillijk.

De lasten volgens draagkracht verdeelen, dat blijve het grondprinciep.

Een kleine boot mag niet evenveel betalen als het grootste schip.

Voor de kleine boot hoeft het tarief niet verlaagd, het is laag genoeg. Maar er moeten meerdere klassen aan worden toegevoegd, waardoor ook de grootere schepen grooteren tax zullen te betalen hebben volgens den zelfden maatstaf. Het maximum dient verhoogd.

De zeilschepen betalen veel minder dan de stoombooten. Uitstekend! Maar ook daar loopt het tarief niet ver genoeg door.

Of zijn zeilschepen van boven de 886 M³ een zeldzaamheid? Die betalen dan nog maar f 15 in en f 15 uit. Voor geen enkel zeilschip kunnen de onkosten hooger loopen.

Ook niet voor een zeilschip met krachtvermogen?

Of voor een motor-jacht?

Die schepen raken in zwang en kunnen onder een afzonderlijke rubriek worden ondergebracht.

De verbetering onzer haven heeft reeds veel geld gekost en zal nog veel geld kosten.

Is het dan zoo onbillijk, nu de haven verbeterd wordt, de invaart gemakkelijker is geworden en een sleepdienst werd ingericht, de schepen ook iets meer te laten betalen?

Vooral de grootere schepen, die tot dusverre evenveel betaalden als de kleinere. De billijkheid ten opzichte der kleine schepen vordert het tarief tot de groote uit te strekken en ze te plaatsen onder afzonderlijke categorie.

Licht- en baken-gelden werden afgeschaft, ook het kade-geld, althans wat de kade van het Gouvernement betreft, want de *Curaçaosche Handel-Maatschappij* handhaaft haar eigen tarief voor aanleggeld.

Met deze opmerking bedoelen we in de verste verte geen aanmerking.

Integendeel. We wilden dat tarief als voorbeeld stellen tot navolging bij het Gouvernement. De Gouvernementskade is betrekkelijk kort, het meerendeel der hier binnenvallende zeilschepen is derhalve reeds gewend aan een zeer laag tarief van aanleggeld.

Zou het dan zoo iets ongewoons zijn, ook eenig aanleggeld te heffen van de schepen langs de Gouvernementeele—Handelskade?

Als de lage Jaar-abonnementen worden ingevoerd, verschillend naar gelang de grootte van het schip, kunnen die 50 à 60 gulden de zeilvaart niet drukken, maar voor ons is het een kleine, doch zoete winst.

Van de kleintjes moeten wij het hier hebben.

Op deze wijze kunnen de geraamde f 60,000 loodsgelden best oploopen tot f 75,000. Voor die f 15,000 meer, kan heel wat aan de verlichting gedaan worden. We zullen er nog wel wat van overhouden ook.

Hopen wij dus, dat spoedig met de algemeene verlichting der haven zal begonnen worden en een groot licht geplaatst op *Ranca Master*.

Onze Begrooting

IN DEN

Kolonialen Raad.

Voorloopig verslag.

Het Afdeelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Een lid verklaarde te moeten opkomen tegen de voorstelling van zaken, door den heer Kleerekooper gegeven bij de behandeling in de 2e. Kamer der Staten-Generaal van de Curaçaosche begrooting voor het loopende jaar, alsof in de jaren 1914 en 1915 op de Benedenwindsche eilanden der kolonie geen nood zou hebben geheerscht.

Hij wenscht te constateeren, dat in die jaren de nood bijzonder hoog was op Aruba, waar, door het stopzetten der werkzaamheden van de Aruba Phosphaat Maatschappij en den minderen uitvoer van goud door de Aruba Goud Maatschappij, de bevolking zoo weinig verdiensten had, dat er haast hongersnood heeft geheerscht.

Andere leden, erkennende, dat de toestand niet rooskleurig was en dat er op Aruba misschien wel bepaald nood heeft geheerscht, vonden echter, dat de toestand te overdreven donker is afgeschilderd geworden.

Op Curaçao b. v. kon men juist in dien tijd, dat de nood het hoogst zou zijn geweest, geen genoegzaam werkvolk krijgen voor het lichten van den zoutoogst; de volksdans partijen gingen lustig haren gang, alsof er geen wolkje aan de lucht was, zoo zelfs, dat in het Roomsch-Katholiek volksblad daartegen werd geageerd.

Een lid releveerde, dat arbeiders aan de Santa Barbara-mijnen, die toch ruime verdiensten hebben, die eenvoudig maar verbrasten en hunne vrouwen om ondersteuning naar het Gouvernement stuurden.

Door eenige leden werd gewezen op het ongerief, dat de handel van de zijde van den Koninklijken West-Indischen Maildienst thans ondervindt.

Door verschillende kooplieden is bij deze leden klachte gedaan, dat zij niet aan hunne verplichtingen tegenover hunne buitenlandsche afnemers kunnen voldoen, aangezien de booten dier maatschappij dikwijls geene ruimte beschikbaar houden voor lading van Curaçao en in den laatsten tijd zeer ongeregeld varen.

Andere leden wezen op de zeer bijzondere en buitengewone tijdsomstandigheden, waardoor een en ander geheel verklaard wordt.

Er werd dringend in overweging gegeven om de verzending der oude archiefstukken naar Nederland uit te stellen totdat elk gevaar van verloren gaan voorbij is.

Enkele leden gaven te kennen, dat zij, met het oog op de meerdere uitgaven, die daarvan het gevolg zijn zullen, niet kunnen medewerken tot de vervanging van de militaire door burgermarechaussees. Naar hunne meening is in den tegenwoordigen toestand groote verbetering te brengen door het Koninklijk besluit van 6 Januari 1910 No. 32 (P. B. No. 19) naar de letter uit de voeren. Volgens hen is de wrijving, die nu tusschen de burgerlijke en de militaire autoriteiten bestaat, tengevolge waarvan deugdelijke krachten, die bij de politie dienden, naar het garnizoen zijn moeten teruggaan, uit den weg te ruimen door de politie te verdeelen in een rechts- en een straatpolitie en aan het hoofd van deze laatste een officier te plaatsen, onafhankelijk van den Procureur-generaal. Zij twijfelden er niet aan, dat een officier van het garnizoen bereid zal zijn als hoofd der straatpolitie op te treden, indien slechts aan dat ambt een grootere toelage dan f 200.— 's jaars werd verbonden.

Een lid verklaarde er veel voor te voelen, dat de Procureur-generaal niets te maken heeft met de straatpolitie.

Door verscheidene leden werden bezwaren geopperd tegen dat denkbeeld. Het wilde hun voorkomen, dat de eerste eisch, dien men aan een hoofd der politie moet stellen is, dat hij eenige rechtskennis bezit en zij betwijfelden of dit wel het geval zal zijn met een officier.

Gevraagd werd wat een fuselier, gedetacheerd bij de politie, in het geheel 's maands krijgt.

Eenige leden drongen er op aan, dat streng de hand zal worden gehouden aan de keur op de straatpolitie en dat de politie strenger zal optreden tegen de personen, die onzedelijke uitdrukkingen op straat gebruiken en er, voornamelijk in de nabijheid van drankwinkels, de passage belemmeren.

Men wenschte onder de aandacht van het Bestuur te brengen, dat de door de politie opgebrachte honden soms op eene zeer wreede wijze worden afgemaakt. In overweging werd gegeven om voor het afmaken van die dieren vergif te gebruiken.

Ook werd er geklaagd over den overlast, die door onbeheerde honden wordt veroorzaakt.

Eenige leden gaven den wensch te kennen te mogen vernemen tot welke resultaten de overweging der vraag of het gewenscht zou zijn om aan eenige jongelieden van hier, die de normaallessen met goed gevolg hebben doorloopen, studiebeurzen te geven om zich in Nederland voor het onderwijzers-examen te bekwamen, geleid heeft.

Enkele leden stelden de vraag of de scholen op Aruba geregeld door de schoolcommissie worden bezocht.

Naar zij zijn ingelicht, heeft de schoolcommissie evenmin als de Gezaghebber in geen drie jaren een bezoek gebracht aan de openbare school aldaar.

Enkele leden gaven in overweging aan alle door het Bestuur aangestelde geneeskundigen de bevoegdheid toe te kennen overal in de kolonie de geneeskundige praktijk te mogen uitoefenen. Zij noemden het een ongerijmdheid, dat een geneesheer, die b. v. in Suriname zijn diploma heeft behaald en door het Bestuur in een der buitendistricten van Curaçao of op een der andere eilanden der kolonie werkzaam is gesteld, buiten zijn standplaats of bij zijne pensionneering de geneeskundige praktijk niet mag uitoefenen.

Door een lid werd voorgesteld eene bepaling in het leven te roepen, dat de geneesheeren, die door de kolonie of het Rijk worden gesalarieerd, de armenpraktijk in particuliere ziekeninrichtingen niet mogen uitoefenen, op grond, dat deze praktijk hun tijd voor een groot deel in beslag neemt, zoodat misschien de uitoefening van hunne functiën er onder lijdt.

Het lid aan het woord wilde aan den stadsgeneesheer ook de uitoefening van particuliere praktijk verboden zien, daar deze ambtenaar volgens de verordening van 30 October 1873 (P. B. 1874 No. 4) een controleerende is. Aan den stadsgeneesheer zou dan zoodanige vermeerdering van bezoldiging dienen te worden gegeven, dat hij schadeloos wordt gesteld voor het gemis van inkomsten uit zijne particuliere praktijk.

Enkele andere leden konden zich vereenigen met het voorstel betreffende den stadsgeneesheer.

Tegen het eerste gedeelte van het voorstel van het eene lid voerden verscheidene leden aan, dat, wordt de verbodsbepaling in het leven geroepen, haast geene geneesheeren voor de armenpraktijk in de particuliere ziekeninrichtingen overblijven, daar zij vrijwel allen hetzij door de kolonie hetzij door het Rijk worden bezoldigd.

Door eenige leden werd de wensch geuit, dat de landbouwkundige eens in de drie maanden een overzicht bekend maakte van de resultaten (ook de financiëele) van al de door hem genomen proeven.

Er werd gevraagd naar de resultaten verkregen met de dividivicultuur, waarvoor door het Bestuur voorschotten zijn verleend. Hoe

BOVENWINDSCHE STEMMEN.

VIII.

Vrijdagmorgen, 7 Januari, werden de zeilen geheschen en verlieten we St. Thomas. Bij het uitvaren kwamen we dicht langs het quarantaine—gebouw, aan het uiteinde der baai op een bergje gelegen. 't Zag er lief en vriendelijk uit, een mooi zomerhuisje met koele warande en een aardig tuintje er omheen. Uiterlijk netter kon het echter niet in vergelijking komen met onze quarantaine—inrichting aan Caracasbaai. Alles is veel kleiner van afmeting en schijnt niet berekend op het afzonderen van vele passagiers te gelijk. Loodsen of magazijnen, om ook goederen van besmette schepen op te slaan, waren er heelemaal niet te bekennen.

St. Thomas kenmerkt zich ook hier als een eiland voor toeristen met kort verblijf.

De *Estelle* liep heerlijk, en dicht onder de kust. Toen konden we in de spleten en geulen tusschen de bergen nog een enkelen weg ondekken, die leidde naar een landhuis of plantage. We zagen een klein veld met sisalaanplant, maar overigens waren de bergen wel dicht begroeid, doch niet bebouwd.

Precies afgemeten heb ik het niet, maar zoo op het oog zou men zeggen, dat nog geen tiende gedeelte van al die terreinen benut wordt, al het overige ligt braak en is onbewoond.

Die zelfde indruk : te varen langs uitgestorven en onbebouwde streken, bleef ons den geheelen dag bij, terwijl wij langs St. John en de ontelbare Virgen—eilanden zeilden. Nergens ziet men mensch noch dier. De scheiding tusschen de verschillende eilanden was met het bloote oog bijna niet waar te nemen. Het leek een doorloopende bergrug, die hoe langer zoo lager zakt en eindelijk in zee verdwijnt. Een paar rotspunten boven den zeespiegel wijzen de richting aan waarin hij onder water nog doorloopt. Om die klippen des nachts te vermijden zette de Kapitein meer Oostwaarts koers naar *Sombrero*, waar een veilige doorvaart is. Van *Sombrero* zouden wij dan oploeven naar St. Martin of St. Eustatius, naar gelang de wind het meest gunstig was.

Wat een blijde verrassing op Zaterdag 8 Januari! In den ochtendschemer had de Sabanees aan 't roer zijn kegelberg reeds ontdekt. Draadloos zond hij de blijde tijding verder. In een wip waren we op 't dek en zagen...... een zwarte wolk.

Ja, beslist, dat was Saba! werd ons verzekerd. Juist die zwarte kern was het bewijs. Geen enkel eiland uit den omtrek kon zoo hoog een zwarten achtergrond vormen van die wolken aan de horizon. Dat MOEST Saba zijn.

Saba, de rots!

Eindelijk dan, zou ik dien berg aanschouwen in volle werkelijkheid! Saba, door allen die het bezochten als om strijd geroemd! Saba, een vruchtbaar land voor reisverhalen, waar de sprookjeswereld herleeft, niet in dwergen, maar in reuzen en forsche krachtmenschen!

Het grauwgrijze gordijn bleef nog lang gesloten en verborg het met ongeduld verwachtte tooneel.

De zon kwam op; de goudgloed gloeide den wolkenrand, het licht schoot door, scheurde 't floers : Saba, de rots, straalde in morgenweelde voor onze nieuwsgierige blikken.

Wat een verbijsterende ontgoocheling!

Welk een strijd tusschen verbeelding en werkelijkheid!

„Is dat nou Saba!"

„Maar die berg is toch zoo hoog niet, en vindt u dat nou zoo steil?"

„Wacht maar tot je er op moet."

Ik keek sip. Zoo geheel anders had ik mij dien rotskegel uit de zee oprijzend voorgesteld. 't Viel me geweldig tegen.

Uit m'n hum trok ik me terug en kreeg toen eerst oog voor de groote vreugde der Sabaneezen, die zich zelf voelden, omdat die berg van hen was.

Mijn verbitterde pijlen schoot ik op hun schitteroogen af; die grootheidswaanzin hinderde me. Zelf had ik me Saba nog veel grooter en mooier gewaand. Bedrog, zinsbegoocheling! 't Was heelemaal niks bizonders. Veel hooger bergen gezien in mijn leven!

Dat kon de Sabanees niet zetten. Fier richtte hij zich op om zijn vaderberg te verdedigen. De Pater moest nog een uur of zes geduld hebben, tot we in onzen notendop onder den berg zouden liggen; eerst dan zal de volle hoogheid zijner majesteit uitkomen, nu zakt de rots nog te veel weg achter de kimmen; van zijn stijl oploopend basement is zelfs nog niets te zien.

staat het met de terugbetaling dier voorschotten en welk standpunt neemt het Bestuur in tegenover de planters, die voorschotten hebben genoten en wier aanplant buiten hun schuld is mislukt?

Gaarne zou men worden ingelicht omtrent den stand van den sisal-aanplant op Mount Pleasant van de Eerste Sisal Cultuur Maatschappij. Hoe groot is de beplante oppervlakte; wanneer wordt de eerste oogst verwacht, hoe groot zal die wel zijn?

Er werd er op gewezen, dat door het springen in de haven verscheidene huizen in de Willemstad gescheurd zijn.

De vraag werd gesteld of het Bestuur bij ernstige beschadiging bereid zal zijn de schade te vergoeden.

Eenige leden brachten het gebouw van de inspectie der belastingen ter sprake. Zij wezen niet alleen op den slechten toestand van dat gebouw, dat erg oud is, en op de weinige ruimte, die het voor bergplaats aanbiedt, maar klaagden ook over den stank, die daar tengevolge van het tonnenstelsel te bespeuren is. Afgaande op de groote sommen, die het Bestuur jaarlijks uitgeeft voor huur van dat gebouw en van bergplaatsen, scheen het hun voordeeliger, dat het Bestuur een eigen gebouw, ingericht naar de eischen des tijds, optrok.

Ernstige klachten werden er vernomen omtrent den onzindelijken toestand, waarin de vleeschmarkt verkeert. De hakblokken worden zeldengereinigd; in de inkervingen daarvan ligt geronnen bloed, dat tot ontbinding overgaat; op den vloer en tegen de muren zitten overal dikke bloedspatten, die vaak in een toestand van bederf verkeeren, waardoor de vleeschhallen een haast ondragelijken stank verspreiden.

Hetgeen met betrekking tot de markt werd gezegd, geldt ook voor de plaatsen, waar met vergunning vleesch wordt verkocht. Deze verkeeren in sterkere mate in onzindelijken toestand.

De leden aan het woord releveerden verder, dat voor het reinigen der stallen en hakblokken — hetgeen, zooals reeds gezegd, zelden plaats vindt — gebruikt wordt water uit het Waaigat, dat verontreinigd is door faecaliën en ander afval.

Twee leden, die de vleeschmarkt laatst hebben bezocht, hebben tot hunne verbazing gezien, dat in een hoek op het erf der markt, in de onmiddellijke nabijheid van de koelkamer voor visch, een hoop faecaliën lag, een broeinest van vliegen die van de faecaliën naar de uitgestalde waren heen en terug vlogen.

De slachtplaatsen, zoowel die aan de Overzijde als die achter de Hendrikschool, laten ook aan zindelijkheid alles te wenschen over. Voor de reiniging van de Gouvernementsslachtplaats wordt zeewater gebruikt, geschept in de onmiddellijke nabijheid van de plaats, waar faecaliën en ander afval worden geworpen; de reiniging van de slachtplaats aan de Overzijde geschiedt met water uit het Rifwater, waarin faecaliën en allerlei afval, waaronder die van het St. Elizabeths gasthuis, worden geworpen.

Men wees ook op den slechten toestand, waarin het dak van het gebouw verkeert, dat den marktmeester tot kantoor dient.

Niet alleen dat verontreinigd water gebruikt wordt tot reiniging van de vleeschmarkt en de slachtplaatsen, men releveerde ook, dat met hetzelfde water ook het geslacht vee vóór het villen wordt besprenkeld.

Er werd ernstig op aangedrongen aan deze misstanden in het belang van de volksgezondheid een einde te maken.

Er werd in overweging gegeven om de bepalingen omtrent het graven van lijken, die van jaren her dagteekenen, aan een herziening te onderwerpen.

De vraag werd gesteld of misschien naast het oogmerk om te bezuinigen ook andere redenen Z. E. den Minister van Koloniën er toe hebben geleid om den post voor het aanleggen van een algemeene begraafplaats van de begrooting voor het dienstjaar 1915 af te voeren.

Nu binnenkort het gebouw van de N. V. „Sanatorium het Groene Kruis" gereed zal komen, werd bij het Bestuur aangedrongen om de Rembrandt- en de Kortenaerstraat te doen verlichten, die straten zindelijker te doen houden en er beter politietoezicht doen houden.

Artikelen.

Ad art. 1 a. De vrees werd geuit, dat binnenkort, indien het Bestuur er niet toe overgaat om de ondergeschikte ambtenaren beter te betalen, de beste krachten den Gouvernementsdienst zullen verlaten om hetzij in het buitenland hetzij bij hier gevestigde maatschappijen in be trekking te gaan.

Eenige leden wilden niet alleen aan de ondergeschikte ambtenaren verhooging van traktement toegekend zien, maar drongen er op aan dien maatregel uit te breiden tot die categorie ambtenaren, wier traktementen nog niet zijn verhoogd, hetgeen trouwens door het Bestuur reeds is toegezegd.

Zij betwijfelden niet, dat in 1917 de toestand zoodanig zal zijn verbeterd, dat het Bestuur in dat jaar tot toekenning van verhooging zal kunnen overgaan.

Ad art. 6 a. Verscheidene leden drongen op uitbreiding van de voorgestelde sterkte der politiemacht met nog minstens 15 man.

Enkele leden betwijfelden of voor de voorgestelde bezoldiging deugdelijke krachten zouden zijn te vinden voor den post van hoofdagent.

De vraag werd gesteld hoe de havenpolitie zich moet bewegen; op de begrooting is geen post voor een boot of wat anders uitgetrokken.

Ad art. 16. Een lid betreurde het, dat de betrekking van adviseur voor vischerijzaken is afgeschaft.

Andere leden daarentegen gaven te kennen, dat zij zich met dien maatregel zeer goed kunnen vereenigen.

Ad art 32 c. Enkele leden zouden gaarne het aantal der vroedvrouwen in het stadsdistrict op Curaçao, op Aruba en op Bonaire willen vernemen.

Ad art. 39. Verscheidene leden gaven in overweging deze post van de begrooting af te voeren.

Aangezien bij art 38 *a* een bedrag van f 200.— wordt aangevraagd tot het invoeren van rasdieren door het Bestuur, achtten die leden de bijdrage ongemotiveerd

Ad art. 46 a Er werd voorgesteld een hooger bedrag den f 4500.— uit te trekken voor onderhoud der straten en wegen in het stadsdistrict van Curaçao.

Het wilde verscheidene leden voorkomen, dat het bedrag, dat jaarlijks voor dit doel wordt toegestaan, ontoereikend moet zijn; anders konden zij zich niet verklaren hoe verscheidene straten, o. a. de Zaantjesteeg, de Conscientiesteeg, enz., in zulk een slechten toestand verkeeren. Op verbetering werd aangedrongen.

Ad art. 46 c. Het voorstel werd gedaan den post voor het reinigen van straten, riolen en pleinen op Curaçao met minstens f 1500.— te verhoogen

Verscheidene leden klaagden ook dit jaar over de onreinheid van verschillende straten en drongen er op aan, dat, met het oog op de vele gevallen van febris typhoidea, die in den laatsten tijd voorkomen, de straten zoo zindelijk mogelijk worden gehouden.

Het argument door het Bestuur verleden jaar aangevoerd, dat onder de tegenwoordige omstandigheden het niet wel mogelijk is meer geld voor de straatreiniging uit te geven, achtten de leden aan het woord niet sterk genoeg, waar het geldt een maatregel in het belang van de volksgezondheid.

Ad art. 53 a. Met het oog op het toegenomen havenverkeer en in verband met de omstandigheid, dat binnenkort de haven zal worden bezocht door tankschepen van de Bataafsche Petroleum Maatschappij, gaven eenige leden in overweging een tweeden hulp-loods aan te stellen.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 29n Maart 1916.

De Rapporteurs.

F. W. P. WINKEL.

J. C. B. FORBES.

Opmerking van de Redactie.

Dit verslag staat in het teeken van den *Waterman* en *den Houter*.

Verschillende uitlatingen zijn bepaald inopportuun.

DE OORLOG.

Een telegram uit Den Haag door *Boletin Comercial* Maandag onder de gewone berichten van den Franschen Kabel medegedeeld, bracht niet weinig onrust ook onder onze bevolking. Het bericht luidde als volgt:

Volgens *De Nieuwe Courant* komt de angst onder het Nederlandsche Volk niet alleen van de torpedeering der *Tubantia*. De oorzaak berust veeleer op den algemeenen stand van den Europeeschen oorlog, welke op het punt staat een nieuwe phase in te treden, en van onzen kant groote waakzaamheid eischt. Wij weten niet, of datgene wat onze Regeering vreest binnen een week dan wel over een maand verdwenen zal zijn, zoodat de positie van ons land opnieuw zeer kritiek is. We volstaan met te zeggen, dat misschien de laatst gehouden Conferencie der Verbondenen te Parijs verandering in den toestand zal brengen.

Wat daar van komen zal, weten we niet, maar zeker zijn gisteren in den Ministerraad belangrijke zaken behandeld door de hoogste gezagdragers in den lande. De bijeenroeping der Eerste Kamer in geheime zitting werd ook noodig geoordeeld."

Een telegram uit Den Haag datum 2 April seint:

Het Vaderland beweert uit geloofwaardige bron te weten, dat de door de Regeering genomen maatregelen slechts het gevolg zijn van den algemeenen stand van den oorlog en volstrekt geen verband houden met een of ander bijzonder voorval. Ze werden niet genomen op verzoek van Engeland, of Frankrijk tot Holland gericht als gevolg van de laatst gehouden bijeenkomst te Parijs. De persoonlijke verloven der militairen werden ingetrokken, maar geen officier of soldaat, die met verlof was, werd teruggeroepen.

Een telegram uit Amsterdam meldt, dat de Hollandsche Regeering goederenwagons heeft opgeëischt ten behoeve van het leger.

Uit Washington werd 3 April bericht: Staatssecretaris **Lansing** zegt redenen te hebben om te kunnen verklaren, dat Holland zijn leger mobiliseert en dat de nieuwe lichtingen onder de wapenen zijn geroepen.

Dato 4 April werd geseind uit Amsterdam: De Heer COLYN, oud-minister van Oorlog en Marine, heeft gezegd, dat de mogelijkheid van een conflict met de strijdende partijen voor Holland met den dag grooter wordt en dat, zoo er maatregelen werden voorbereid met het oog op Engeland, tegelijker tijd ook iets gedaan moest worden met het oog op Duitschland. De Heer COLIJN liet ook doorschemeren, dat men de troepen versterkt had om Duitschland te laten zien, dat Nederland de macht bezit en het vaste voornemen om zijn open grenzen langs Duitschland niet te laten bedreigen."

Uit Rome kwam dienzelfden 4den April het bericht van Zurich, dat Holland de grens langs Duitschland gesloten had en zijn beschikbare troepen daar had samengetrokken.

Eindelijk bracht een telegram uit Den Haag van 6 April het bericht van een geheime zitting der Tweede Kamer, waarna de Voorzitter een korte verklaring aflegde, dat de intrekking der verloven een voorzichtigheidsmaatregel was geweest. Hij voegde er aan toe, dat Nederland vast besloten was zijn neutraliteit te handhaven. Best mogelijk dat bij voortduring van den oorlog het gevaar voor ons land zal toenemen.

Ook zeide hij nog, dat de intrekking der verloven verband hield met den politieken toestand en dat daartoe besloten was nadat aan de Regeering mededeelingen waren verstrekt welke vooralsnog niet algemeen bekend gemaakt mogen worden."

Heel veel wijzer zijn we er niet op geworden, maar men schijnt toch wel te kunnen zeggen, dat er oogenblikkelijk geen gevaar voor Nederland dreigt, wel dat de toestand hoogst ernstig is.

Van het verloop der gevechten rondom Verdun kunnen we hetzelfde herhalen, wat we de vorige weken gezegd hebben. Het blijft eb en vloed voor beide strijdende partijen. Vermeldenswaard vinden we alleen, dat het Fransche leger ook eens een aanval heeft beproefd en dus het offensief heeft ingezet; volgens de Fransche berichten, met goed gevolg

Het gebruik van munitie is reusachtig, maar ook hoog het getal gesneuvelden.

De strijd om Verdun duurt reeds zeven weken.

Die lange duur is fataal voor Duitschland, dat niet meer in gesloten gelederen, maar in open colonnes ten aanval trekt. Het begint dus zijn mannetjes te sparen.

Namens den Gouverneur deelt de Gouvernements-Secretaris ons mede, dat door Zijn Hoog Edel Gestrenge op heden het volgende telegram van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën is ontvangen.

„Governor Curaçao

„goverment declared in parliament
„no diplomatic difficulties occurred
„but military leaves suspended as
„precaution maintenance neutrality
„in connection informations which
„did fear increase dangers our
„country

„Minister Pleyte."

Een socialist over Z. Em. kardinaal Mercier.

De „Petit Parisien" van 2 Febr. jl. publiceerde een artikel van den socialistischen afgevaardigde Jules Destree, dat evenzeer toont hoezeer de oorlog ook tegenstanders samenbrengt, als de hooge plaats, welke Kardinaal Mercier in de harten der Belgen inneemt, doch vooral bewijst, dat waarachtige grootheid ook van personen, die geheel andere meeningen zijn toegedaan, den diepsten eerbied wekken. Wij geven bedoeld artikel, dat geschreven werd na een bezoek aan den Kardinaal in het Belgisch College te Rome. „Eviva il nostro cardinale! Leve onze Kardinaal!" hier in zijn geheel weer:

Deze kreet steeg op uit de ontelbare menigte die Kard. Mercier bij zijn aankomst te Rome was komen toejuichen. Een ontroerende groet, waardoor het Romeinsche volk zich den Belgischen Primaat toeëigende, hem burger wijdde van de Eeuwige Stad, en hem opnam onder hen die het bemint en waar het groot op gaat. Een kreet uit het hart, ter bevestiging en ter uitbreiding van de plechtige manifestatie der volksvertegenwoordigers, die op het Kapitool de aanwezigheid van den doorluchtigen Prelaat hebben gevierd.

Doch al is deze geestdrift tegenover den uitstekendsten vertegenwoordiger van België's taaien weerstand nòg zoo vleiend, al is de edelhartige sympathie der Italianen nòg zoo warm en weldoend — men veroorlove mij den Kardinaal op te eischen als de onze, — den Kardinaal van ons, Belgen.

Hij is een onzer zuiverste vreugden en een voorwerp van onzen gewettigden trots; in dezen droevigen en glorievollen tijd. En wanneer men hem naderkomt, gevoelt men zich alleraangenaamst verrast, dat hij zoo op-en-top Belg is, zoo echt een der onzen, in taal en gebaar, in zijn houding, zijn opvattingen en zijn patriotisme. Het was mij alsof hij me iets van de vaderlandsche atmosfeer had meegebracht in de plooien van zijn rooden mantel. Als ik even de oogen sloot, was ik niet meer in den vreemde. Ik verbeelde mij een zaal in het aartsbisschoppelijk paleis van Mechelen, en daar rondom het leven, de lucht, de vrijheid van weleer. Alleen reeds zijn aanwezigheid gaf een gevoel van verfrissching en van veiligheid.

Onder den indruk zijner aanwezigheid ontroerde mij een iets, en wekte duizend treffende herinneringen. De groote gestalte, een weinig gebogen, hoog en slank in het geestelijk kleed met roode zoom, die slanke handen met stil gebaar, dat gelaat door den ouderdom nauwelijks geraakt, die heldere oogen en die glimlach, die evenveel goedheid en zachtheid uitstraalden als helder doorzicht en taaie standvastigheid, de stem, waar bij sommige verhalen heel de Waalsche jovialiteit door klonk — dit alles trof een ieder die hem kwam begroeten.

Dikwijls wekken veelbesproken personen bij persoonlijke kennismaking teleurstelling, wijl de werkelijkheid niet halen kan bij de schoone verbeelding, die men zich had gevormd. Zij, die door den kardinaal werden ontvangen, ondervonden deze teleurstelling niet. Integendeel. Zij verwonderden zich, hem zoo groot en zoo glorievol te vinden. Het was iets onuitsprekelijks. Een inwendig vuur scheen hem te bezielen en te verlichten. Zijn hoog gelaat was overstraald met blijdschap, met een zachte vreugde over zijn strijd tegen het onrecht, over zijn eenvoudige plichtsvervulling. En dat gaf hem een verheven schoonheid.

Bij verschillende gelegenheden mocht ik hem zien, vooral in het Belgische college, nabij het Quirinaal, in salons die voor die gelegenheid waren ingericht, waar schilderijen hingen, die voor vrome zielen de goede meening doet aanvaarden, wat aan schoonheidsverdienste ontbreekt. Wat hij mij gezegd heeft, mag niet publiek worden, te meer, daar de kardinaal, om licht te begrijpen redenen, aan niet één journalist een onderhoud heeft willen toestaan. Hij wenscht den Duitschers geen enkel voorwendsel in handen te geven, om zijn terugkeer te bemoeilijken, wat hij weet, dat hij daarginds onmisbaar is.

Op de meubelen stonden bloemen, die Romeinsche dames zonden, of knapen, met onschuldige oogen, aanboden. Het register, dat bij den ingang van het Belgisch college was neergelegd, droeg de beroemste namen. Priesters en monniken wachten hun beurt. Benedictijnen in het zwart, Capucijnen in 't bruin, Dominicanen wit-en-zwart, en bescheiden seminaristen. En ik zei niet bij mezelf, gelijk de grootvizier te

---

Gelijk had de jongen. Langzaam aan groeide de reus en steeg al hooger en hooger uit het water. De rots werd breeder en liep verder uit, aan den voorkant een figuur vormend van een slapende sphynx, rustend op een basaltblok.

Saba werd mooi. Er kwam leven en teekening in. De rots begon te groenen en opende zijn plooien en gleuven, waar bij zware regens het water door heen dondert, omlaag naar de zee. De kraterkop stak breed uit boven de ragfijne nevelwolk, in lichtblauwe sluiers verwaaiend lang uit. Hoe pikten de pieken der rotsen rond den berg op verschillende hoogten tusschen het weelderige groen. Ha! daar werden de huizen zichtbaar, de huizen van Saba, zoo klein en zoo rein. Wat doet dat dakpannenrood het mooi op zoo'n groenende rots in de zee. De witte muren komen zoo helder uit, en lijnen u duidelijk de afmetingen voor. Lieve, kleine, vriendelijke huisjes. En hoe aardig lag daar *Hell's Gate*. We telden meer dan dertig poppendoosjes aan den bovensten rand van de zachtglooiende helling, de eenige plek op geheel Saba, die vrij is van rotsblokken, en die onafgebroken neer golft als een prachtig groene wei

Van *Bottom* was niets, van *Quarter* iets te zien. We waren Saba voorbij en gingen St. Eustatius te gemoet. We zouden daar het eerste landen, een paar uur blijven liggen en in den avond verder trekken naar St. Martin.

Het einde onzer lange reize was nabij. We voelden een heele opluchting, toen we daar zeilden midden tusschen onze drie Bovenwindsche eilanden. St. Eustatius lag in het verlengde van Saba, iets meer ten Westen, en St. Martin lag weder schuin tegenover Saba, maar was veel verder weg dan St. Eustatius. Dit laatste eiland gaf ons een omgekeerde gewaarwording van Saba. Heel groote verwachting hadden we er niet van, maar toen we de hoogte van *Tumble down Dick* voorbij waren, geraakten we haast in verrukking over Statius'schoonen aanblik. De krater is daar nog geheel gaaf, en verbaast u door zijn kolossale afmeting. We dachten ons vroeger een krater als een trechter, met de dunne opening naar boven gekeerd. Maar 't is juist andersom. Vuurspuwende bergen spuwen niet, maar braken heele golven van gloeiend lava, modder en steenen uit, de kratermond staat daarom breed en wijd open. De randen van den Statiaanschen kratermond zijn prachtig begroeid van binnen zoowel als van buiten. De ovale opening heeft een hoogere achterrand, zoodat ge den mond in zijn geheel geopend voor u ziet.

Van af dien mond van den krater tot aan *Oranjestad* loopt de berg zeer geleidelijk af en vormt een heerlijk vruchtbaar terrein, met lava bemest. De verhooging van *Tumble down Dick* is als de stolling van den lavastroom. Geheel het eiland is niets als een zadelrug tusschen deze twee hoogten; de stad ligt aan den laagsten rand langs zee.

In verschillende vakken verdeeld van verschillende tinten en kleuren geeft St. Eustatius onmiddellijk den indruk een bewerkt stuk gronds te zijn, een goed bebouwd eiland, met een kostgrond voor zijn bewoners. Welk een verschil met onze kale Benedenwindsche eilanden!

Het witte huis van Mr. WILDE herinnert u aan het groot bedrijf op dit eiland. Van de stad zelf was anders weinig te zien. Het fort, een ruïne van een Synagoge en wat huizen aan de eene zijde, en daar tegenover de R. K. Kerk, de school en het huisje der Zusters, met een ruïne van 'n groot huis er naast, dat was alles.

Maar wat zagen we daar?

Eén der wereldwonderen, beroemd in onze Kolonie als geen ander, den steiger van St. Eustatius! Tot zijn eere vermelden we dadelijk, dat hij ditmaal behoorlijk in het water stond met z'n voeten en wij het geluk hadden er netjes te landen. Maar we hebben al onze overredingskracht moeten gebruiken bij roeier Mr. RICHARDSON, die ons in zijn wrakke, lekke boot liever aan land had gegooid.

Maar dat bliefden wij niet.

We wilden aan 't steiger.

En dat deden we ook.

(*Wordt vervolgd*).

Pr. fr. R. J. C. WAHLEN

Versailles, dat ik het meest verwonderd was, mijzelf daar te zien; neen, dat scheen mij volkomen natuurlijk toe. Ik was op mijn gemak in deze nieuwe omgeving. Ik voelde daar het hart van het vaderland kloppen. En de waarlijk vaderlijke welwillendheid van den Kerkvorst versterkte mij in de meening, dat in dezen tijd een kardinaal en een socialistisch afgevaardigde, een vrijdenker, als vrienden samen kunnen spreken over het geleden leed en de onuitbluschbare hoop, en onder de dingen, die wij beiden hoopten, was ook dit, dat deze eendrachtigheid moge voortduren, niet alleen zoolang de beproeving duurt, maar ook daarna, na de bevrijding — opdat zoo goed en zoo spoedig mogelijk onze wonden broederlijk verbonden en onze ruïnen herbouwd worden...

Berichten uit de Kolonie.

Everhard Beverwijk.

Deze naam behoort onder die, welke met eere genoemd mogen worden. EVERHARD BEVERWIJK is een hoogst bekwaam pianist, een begaafd kunstenaar, een Nederlander, op wien het Vaderland groot mag gaan.

Blind geboren, heeft hij zich zoozeer bekwaamd in de kunst, dat hij met glans den wedstrijd met de helderst ziende pianospelers kan aangaan. Als men BEVERWIJK hoort, kan men zich onmogelijk voorstellen, dat daar een blinde speelt.

Eerbied hebben we, diepen eerbied voor zulk een groote wilskracht. Met de uiterste moeite kan een ziend mensch het brengen tot de hoogte, waarop EVERHARD BEVERWIJK staat. De moeilijkheden, welke hij daartoe heeft moeten overwinnen, geven hem recht op ons aller bewondering.

Niet als blinde echter wil hij beoordeeld worden, maar als pianist. Hij vraagt geen medelijden voor den mensch, hij eischt publieke hulding van den kunstenaar.

Dinsdag- en Donderdagavond heeft hij een concert gegeven in het *Theater Naar*. Hij heeft knap werk geleverd; zijn spel was meesterlijk en getuigt van een eigen opvatting. Beethoven, Schumann, Chopin, Krieg, Liszt Mendelsohn, Rubenstein heeft hij in zich opgenomen en verwerkt; hij geeft ze weer als een eigen kunstpraestatie.

De Hoogedelgestr. Heer Gouverneur woonde het concert bij, dat goed bezocht was.

Donderdagavond werd de Heer EVERHARD BEVERWIJK op een geheel bizondere wijze verrast door een buitengewone hulding. Kapitien BIERMAN sprak hem op gevoelvolle wijze toe en reikte hem een bloemstuk en couvert over namens Curaçao's Burgerij als een openlijk blijk van hoge waardeering.

Kunstlievende Dames hadden deze hulde bijeengegaard onder de voorname ingezetenen, als een *Souvenir de Curaçao* aan den gevierden kunstenaar.

De Heer BEVERWIJK was zichtbaar geroerd over deze buitengewone hulde en dankte zeer hartelijk.

Zilveren Jubilé.

De Adjudant-onderofficier magazijnmeester H. MANUEL, herdenkt heden den dag waarop hij vijfentwintig jaar geleden tot Onderofficier werd benoemd. Nu hij juist dezer dagen den militairen dienst met pensioen wil verlaten, zal zijn zilveren herdenkingsdag zeker niet onopgemerkt blijven bij Superieuren en Collega's en de vele Particulieren, die op velerlei gebied genoten hebben van de gewillige dienstvaardigheid van den Heer MANUEL.

Onze gelukwenschen.

De Vrijmoedige.

Deze geachte Collega is Donderdag ll. zijn 41sten jaargang ingetreden. De Heer C. D. MEYER herdacht bij deze gelegenheid zijn verschillende bevindingen langs de journalistieke loopbaan. De slotsom was onbevredigend, hij klaagde over miskenning, nu weer door den Heer KLEEREKOPER.

Collega MEYER, door dat soort vijanden gelaakt te worden is hooge lof, al klinkt de gelukwensch van een vriend wat hartelijker.

De Lichtboei.

Het onderscheidingsteeken van de Curaçaosche haven is niet de vuurtoren, maar de lichtboei. Aan dat flaplicht ziet de zeeman, waar de ingang van Willemstad is.

Dat onderscheidingsteeken mag nooit of nimmer ontbreken zonder dat de zeevaart gewaarschuwd wordt en in kennis is gesteld met het plaatsvervangend distinctief onzer haven.

Het flikkerlicht is echter aan defect onderhevig, naar het schijnt. Vijf dagen achtereen lag het in de haven langs de kade om gerepareerd te worden. Vijf nachten dus miste onze haven haar onderscheidingsteeken.

En groot ongemak voor de scheepvaart.

Is dat flikkerlicht van zulk een gecompliceerde constructie, dat defecten niet in een enkelen dag verholpen kunnen worden, dan zal het noodig wezen een tweede lichtboei aan te schaffen om dienst te doen bij reparatie van de eerste.

De lichtboei mag geen enkelen nacht ontbreken.

Motor-schoeners.

We hooren nog maar niets van een stoomboot voor de eilanden.

In den tegenwoordigen tijd zijn stoombooten misschien wat duur, en altijd blijven ze duur in 't onderhoud.

Zou men het niet eens met een motor schoener probeeren? Op St. Thomas zijn ze in de vaart en in Amerika te koop. Menschen, die iets van de zeevaart afweten, verklaren dat een motorschoener zeker in vier dagen de Bovenwinden kan bereiken. Terug gaat het vanzelf onder den wind. De motorschoeners zijn tegenwoordig sterk genoeg voor de Caraibische Zee. Dit blijkt reeds uit het feit, dat er geregeld motorschoeners op die zee varen en soms onze haven aandoen. Als de Kapitein Zuidwaarts houdt, heeft hij alleen maar een klein stuk over te steken recht tegen den stroom in. Dat gaat best.

Aanschaffing en onderhoud van een motorschoener is veel goedkooper dan van een stoomboot. Maar een Hollandsche motorist moet den motor bedienen. Hier zijn die benzine-motoren nog te weinig bekend onder het zeevolk.

Klein maar Dapper.

Het was werkelijk een lust te zien hoe de BENJAMIN onzer S.S. zich de afgeloopen week roerde. Verleden Donderdag 30 Mrt. vertrok de „Merida" naar Maracaibo en reeds Zondag daaropvolgende vóór 12 uur liep ze weer onze schoone St. Annabaai binnen. Maandag 3 April tegen 11 uur a. m. koos ze weer 't ruime sop met dezelfde bestemming en Donderdag morgen 8 uur a. m. kwam ze reeds terug van Zulia's hoofdstad om weer denzelfden dag in den namiddag haar derde reis naar dezelfde plaats te hervatten.

Als 't moet kan BENJAMIN dus wel loopen en goed loopen ook.

Boekaankondiging.

In dank ontvangen: Nummer 3 en 4 van DIETSCHE STEMMEN, Tijdschrift voor Nederlandsche Stambelangen.

Dit maandschrift wordt uitgegeven te Utrecht, Oude Gracht T.Z. 23. De prijs van een Jaargang voor Holland en Koloniën bedraagt fl 6.

Ook ontvingen we Nummer 2 van *Onze Neutraliteit*, Geillustreerd Maandschrift, uitgegeven te Schiedam bij H. A. M. Roelants. Prijs voor Nederland fl 2.40.

Draadlooze.

Deze maand werd den grootsten afstand bereikt. Curaçao is in verbinding geweest met het kuststation „Cape Race" in Canada, op een afstand van 4278 K. M. gelegen.

We kunnen best gelooven, dat Suriname ons de Draadlooze benijdt.

Hier hebben we geregeld verbinding met de kuststations van: Trinidad, Barbados, Sto. Domingo, Miami, Balboa, Puerto Rico.

We verzuimden verleden week mede te deelen, dat de Chef der Draadlooze, de Heer D. MOLENKAMP, ook naar Bonaire op inspectie is geweest.

Goede reis.

Met de NICKERIE zal de Hoogedelgestr. Heer Gouvernementssecretaris J. F. HAAYEN en Familie naar Nederland vertrekken.

Wij wenschen ZHEG. een behouden overtocht en een goede reis.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Andries August, Miguel Arvelo, Anton Bosman para entregar á Maria Santa, Ernestina Ban, J. de Louw, Catalina de Windt, Manuela Dolferti, E. F. Evertsz, Mathias Janga, M. C. Jesurun, Arnold Marti, Elinasa Nasia, Julita Penso, Julet Pemilia, Seferina Petrez, Charles Rodriguez, Suzana Spinetti, Amabile Augusto Suez, W. A. Spicer, Leonora Trinidad, Carmelita Thielman, J. Vieira, Josefina van Klaren, Lodewica Winklaar.

Aangeteekende stukken: Erminio Usuelli c/o Pinedo & Co. (3), en een rebut aan Humberto E. de Windt, Brooklyn.

Drukwerken: Dr. L. L. Blamon, Jose J. Cabrera, B. R. Dominguez, Christiaan Tremus, P. Hilfman.

Zonder adres een exemplaar van „Centraal Blad."

Officiëele berichten.

Aan Mej. Antonia Grunings, hoofdvlechtster aan het St. Martinusgesticht is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

In de plaats van Mej. Domatilia Gruning, is tijdelijk belast met het geven van onderwijs in het hoeden vlechten aan de zusterschool te Barber alhier Mej. Hendrina Albertus.

Aan den beambte ter Gouvernements-Secretarie D. H. Ferré Dussel is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Mej. Dorris M. Simmons wordt gedurende de afwezigheid van Mej. Olive E. Johnson toegelaten als kweekelinge aan de openbare school te Botom op Saba.

De ambtenaar van politie C. J. Debrot is tijdelijk aangewezen om als zoodanig, na de gewone kantooruren, den districtmeester van het 2de en 3de district behulpzaam te zijn.

Het aan Mej. A. J. Dussel, onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelminaschool alhier, thans met verlof in Nederland, tot en met Mei dj. verleend verlof is met nog een maand verlengd.

Aan Mej. J. S. H. Forbes, tijdelijke onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelminaschool alhier is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

De onderwijzer 2de klasse S. van de Vrede is gedurende het verlof van Mej. Forbes werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool.

Mej. A. A. Ecker, in het bezit eener akte van bekwaamheid als onderwijzeres 3de klasse, is gedurende het verlof van Mej. Emma van Eps werkzaam gesteld aan de Emmaschool alhier.

De machinist bij het Departement van Openbare Werken J. J. C Weug is wegens het verstrijken van zijn detacheering, eervol ontheven uit die betrekking.

Tot leden van den Geneeskundigen Raad, onder voorzitterschap van den Stadsgeneesheer, zijn voor den tijd van een jaar benoemd de heeren H. A. de Casseres en H Ferguson, geneeskundigen, P. Vierhout, militair apotheker 2e klasse, en M. W. Ch de la Try-Ellis, tijd. lid van het Hof van Justitie, als leden, en de heeren J. H. M. Ellis en M. C. Henriquez, officieren van gezondheid 2e klasse, en C. A Zeppenfeldt, gepensioneerd gouvernements-geneeskundige, als plaatsvervangende leden.

De jongelui Osw. Vidal en J. A. de Haseth zijn aangesteld tot beambten en werkzaam gesteld ter Gouvernements-secretarie

Nederland.

Nóg een verdediger.

Ja, dat was te verwachten. Het beruchte geval van den Amsterdamschen onderwijzer kon niet blijven bij verdedigers van het gehalte van de „Bonds"menschen en van het „Volk", de „Telegraaf" en dergelijke. 't Is eigenlijk te verwonderen, dat grootere geesten er al niet eer op afgevlogen zijn, om zich de vleugels te schroeien.

Enfin, nu is die geest dan toch gekomen. Mr. S. van Houten, de man die steeds voor de „vrije liefde" ijverde, heeft een heelen Staatkundigen brief aan het fijne zaakje gewaagd.

Voor hem is de kwestie natuurlijk heel eenvoudig. De „ontredderde huwelijkswetgeving" moet in orde gebracht worden (niet de ontredderde zedelijke verhouding!). Als „de hoog noodige betere waardeering van de vrouw, die sociaal reeds gemeen goed is geworden", "gelegaliseerd wordt, is de zaak gezond en de „vrije echtgenooten" zullen zeker gaarne naar het stadhuis gaan.... Aldus de „eenvoudige" oplossing van Dh. v. Houten.

't Getuigt in dit geval van treurigen moed te spreken van „betere waardeering van de vrouw", een waardeering die weer naar heidensche toestanden voert en naar de slavernij, waarin de vrouw vóór het Christendom zwoegde.

Gelukkig, dat de „waardeering", zooals Dh. v. Houten die bedoelt, nog allesbehalve „gemeengoed" is geworden, maar slechts de meening van de „vrijdenkers", die wel bar toenemen in onzen tijd maar in ons Christelijk Nederland toch nog altijd een geringe minderheid vormen.

Intusschen heeft Dh. v. Houten ook... critiek. Hij betreurt, dat de Jong en zijn „echtgenoote" hebben verzuimd, van dat „huwelijk" ook tegenover de buitenwereld getuigenis af te leggen, door

„de huwelijksafkondigingen op de gewone wijze te doen geschieden en de bruidsdagen in de wederzijdsche familiën als gebruikelijk te vieren."

Dus had dit „echtpaar" de wet moeten misbruiken en de buitenwereld zand in de oogen moeten strooien om zijn bedrijf rustig voort te zetten? Dit is de bedoeling van Dh. van Houten niet, want hij spreekt ook van „openlijk aankondigen" der samenwoning. Maar het feit blijft dan toch van misbruik der wet. Dh. van Houten heeft het verder nog al over „gebrek aan wettelijken zin" bij B en W. van Amsterdam!!)

En de raad van Dh. v. Houten verergert de zaak nog. Want wie tegen dergelijk aankondigen opzien, zullen eenvoudig stil hun gang gaan en zonder gerucht bijeen gaan wonen. Het samenhokken zal er dus niet door verminderen. En anderzijds wijst het „huwelijk" à la v. Houten er op, hoe ver de afdwaling reeds gevorderd is. Het „vrije huwelijk" begint reeds ten volle de rechten van een werkelijk huwelijk op te eischen.

Men durft in onze beschaafde tijden alles aan en aan schaamteloosheid is er geen gebrek.

Zelfs al gaat de Amsterdamsche Raad niet met B. en W. mee — en de roode tint van die vroedschap doet niet veel goeds hopen — dan nog is het goed, dat dit geval ruchtbaar werd. De oogen van het publiek mogen er door open gaan, zoodat ze terdege zien, wat er in ons landje gebeurt en hoe er aan de christelijke instellingen, ook aan de heiligheid van het huwelijk geknabbeld wordt.

De naam van de openbare school zal er niet door verbeteren, maar dat is niet onze schuld.

„Christelijke en maatschappelijke deugden."

Het adres van de afdeeling Amsterdam van den Bond van Nederl. Onderwijzers inzake den onderwijzer, die aan „Vrije Liefde" doet, wordt nogal besproken. Men weet, dat de Amsterdamsche Bondsheeren verklaarden, dat zulk een onderwijzer heel goed op de openbare school kan arbeiden.

In het „Friesch Dagblad" spreekt „Uitkijk" over de zaak, en wijst op de houding niet alleen van den man, die zich dus misdraagt, maar vooral ook van de Bondsleden, die hem verdedigen. Die verdediger zegt de schrijver, begaat drie flaters.

„In de eerste plaats komen ze met het oude versleten praatje aandragen, dat het er niet op aankomt, wat de onderwijzer buiten de school zegt en doet, als hij overigens in de school maar zijn „dienst" en „plicht vervult."

Gekheid, dat gelooven ze zelf niet. Stel...... één hunner heeft drie kinderen beneden de schoolplichten leeftijd — 't komt niet vaak bij de heeren voor, maar het kan — en „mevrouw" (want dat praedikaat hebben de Amsterdamsche onderwijzers ook veroverd) neemt er een kindermeisje bij, dat haar „dienst" en „plicht" goed vervult...... maar des avonds een liederlijk leven leidt, tenminste wat men oudtijds „liederlijk" noemde, misschien heet het nu anders,— dan ben ik overtuigd, dat zulk een onderwijzer er voor bedanken zou, zulk een meisje langer bij zijn kinderen te hebben al was ze nog zoo flink".

Over den tweeden flater zegt de schrijver:

„De openbare onderwijzer arbeidt aan de Staatschool. De Overheid geeft hem de kinderen om ze te onderwijzen en op te voeden. Nu is 't toch zeker wel het toppunt van inkonsekwentie, van de Overheid te eischen, dat zij in dienst houdt iemand die wat zij zedelijk heet onzedelijk acht, en omgekeerd, wat de Overheid verwerpt juist mooi en navolgenswaardig vindt.

Men kan zeggen: de Overheid moet in al zulke kwesties neutraal blijven...... wij, die volhouden dat zij over een christelijk volk regeert, geven dat natuurlijk nooit toe!

Maar zoolang de Overheid gelukkig! in de praktijk dat „vrije" huwelijk verwerpt en er in geen enkel opzicht mee te maken hebben wil, kan men toch niet, als de Bond doet, gaan vragen: Laat zulke menschen toch ook medewerken aan de opvoeding der toekomstige burgers van den Staat!"

En over den derden flater heet het:

„De „Bond" is van meening, dat wie in „vrij" huwelijk leeft, zeer goed aan een openbare school en dus de kinderen kan opvoeden in alle christelijke en maatschappelijke deugden... men kent de haast beruchte tirade.

Nu verwerpt de Christen zeer beslist het „vrije" huwelijk".

„Nu mag men toch zeker verwachten, dat wie tot „christelijke deugden" opvoeden zal, die zich deugden betracht. Neen! zegt de „Bond", dat hoeft niet. Hij kan ze blijkbaar met voeten treden. Als hij ze maar op een rijtje opzeggen kan......?

Dat is wel de grootste flater".

De „Bond" wordt verdedigd door het socialistische „Volk", de brave „Telegraaf" en de radicale „Nieuwe Groene" van mr. Wiessing. Een aardig gezelschap. Alle drie spreken nog al veel in den naam van „ons volk". We gelooven echter, dat ons volk van dergelijke opvoeders tot „christelijke en maatschappelijke deugden" (!) niets moet hebben.

Daarom, hoe meer de heeren de openbare school met zulke opvoeders opknapt, hoe meer die school haar toch al mager crediet zal inboeten.

Miskenning.

Bij de behandeling in hooger beroep voor het Hof van Leeuwarden van het geding tegen eenige predikanten, die het dienstweigeringsmanifest mede hadden onderteekend, hield een der beklaagden, ds. H., een zelfverdedigingsrede, waarbij hij o. m. een beschuldiging uitbracht tegen...... den Paus!

Volgens het verslag in een der bladen (de *N. R. Ct.*), zeide hij o.l. het volgende:

De kerken hebben met den oorlog gezwegen. Spreker had gedacht, dat althans de Paus van zich had doen hooren, doch dit is niet geschied.”

’t Is inderdaad kras.

De eerste encycliek van Benedictus XV, zeer spoedig na zijn troonsbestijging uitgevaardigd, was een *vredes*-encycliek, waarin de Regeeringen op klemmende wijze werden aangespoord andere middelen te be zigen, om hun geschillen te beslechten, dan het zwaard.

En vervolgens is de Paus voortdurend, ten spijt van de grootste moeilijkheden, werkzaam gebleven voor het herstel van den vrede, waarvoor hij zich bij herhaling ook openlijk uitsprak, terwijl aan Zijne bemiddeling althans een aanmerkelijke *verzachting* van het leed door uitwisseling van gevangenen, enz. was te danken.

Toch komt de heer H. volgens het verslag zijner rede verklaren, dat de Paue niet van zich deed hooren !

Heeft deze predikant dan alleen oog voor een dienstweigeringsmanifest, en is hij verder ziende blind en hoorende doof voor hetgeen in het belang van den vrede wordt gedaan?

Buitenland.

De Kerkvervolging in Mexico.

Een blad, dat te Buffalo verschijnt, schrijft:

Mgr. Fr. P. Kelley, president der „Vereeniging tot uitbreiding der R. K. Kerk” in Amerika, noemt in een openlijk schrijven de erkenning van Carranza’s presidentschap door Wilson, een slag in het aangezicht der Katholieke Kerk. Verder weerlegt hij de bewering van Tumulty (Wilsons secretaris) dat niet bewezen werd, dat in Mexico priesters gedood en kloosterzusters op schandelijke wijze behandeld zijn. „Er bestaan onweerlegbare bewijzen, dat nonnen uit haar klooster naar het legerkamp van Carranza zijn gesleept, zonder dat men nog ooit van haar hoorde. De revolutionnairen gaven herhaaldelijk toe, dat moorden, plunderpartijen en sluiting van kerken meermalen plaats grepen. — Vreemd noemt Mgr. Kelley ook, dat Tumulty als onfeilbaar zegsman aanvoert den „R. K. Vicaris—Generaal van het aartsdiocees der stad Mexico, Rev. A. J. Parades. Deze Parades toch is een creatuur van Carranza; hij werd door den Aartsbisschop, alleen wijl de nood dwong, erkend, en nu loopt hij in de stad Mexico rond in de uniform van revolutiesoldaat.

De Vereenigde Staten in Mexico.

Villa doet ’n inval op Amerikaansch gebied. Strafexpeditie wordt uitgezonden.

Villa, een van Mexico’s bandietengeneraals die wraak zwoer tegen de Ver. Staten sedert de erkenning van Carranza, heeft onlangs met 1500 zijner gewapende volgelingen eenen inval gedaan op het grondgebied der Vereenigde Staten. Onverwachts viel hij met zijne soldaten op het stadje Columbus, New-Mexico.

Er lagen Amerikaansche soldaten in Columbus, doch deze waren volkomen verrast, toen de Mexicanen onder de leuze „Viva Villa” het vuur openden op het stadje.

De Amerikaansche schildwacht opende het vuur op de aanstormende Mexicanen. Hij werd echter bijna onmiddellijk door een aantal kogels getroffen en viel stervende neder. Door het schieten werden de andere soldaten wakker en onraad bespeurende, grepen zij naar hunne wapens. De Mexicanen waren echter ver in de meerderheid en schoten naar hartelust op de gebouwen, woonhuizen en de bewoners.

Het bevel van Villa luidde: „Doodt alle Gringoes” (Amerikanen).

De volgende Amerikanen werden gedurende den aanval te Columbus, New-Mexico, gedood:

M. T. Ritchie, hoteleigenaar.
Walton Walker, Playas, N. M., Ver.-Staten beambte.
Milton James.
Dr. H. Hart, El paso, militiesoldaat.
J. S. Dean, koopman.
C. Dewitt Miller, apotheker, Albuquerque, N. M.
J. J. Moore, koopman.
Frank Kendvall, hoefsmid, troep K.
Thomas Butler, soldaat, troep F.
Sergeant A. Dobbs, machinegeweer afdeeling.
Korporaal Paul Simon.
Fred. A. Griffen, soldaat, troep K
Sergeant John Nievergelt, muziekkorps.
Korporaal Harry Wiswall, troep G. Voorts een onbekend gebleven korporaal.

Mexicaansche inwoners van het stadje wezen Villa de huizen aan, waar Amerikaansche officieren met hunne gezinnen woonden.

Toen de burgers van Columbus van den eersten schrik bekomen waren, namen zij de wapenen en schoten op de Mexicanen.

Toen het gevecht vele uren geduurd had, gaf Villa bevel om naar Mexico terug te keeren.

Men vond de lijken van 18 Mexicanen in Columbus liggen.

Amerikaansche soldaten vervolgden de Mexicanen tot over de grens.

Op de grens van de Vereenigde Staten en Mexico is het thans zeer druk. Troepenverplaatsingen houden dag en nacht aan, alsof men aan den vooravond van een grooten oorlog staat.

Generaal Funston, bevelhebber der Amerikaansche troepen, waagt zich echter nog niet, om zich met de beschikbare troepen in Mexico te begeven.

Hij vreest, dat President Carranza het overschrijden der grens door Amerikaansche troepen kwaad zal opnemen. De Mexicanen van alle partijen betoonen zich steeds zeer onrustig over eene mogelijke bezetting van een deel van Mexico, door Amerika.

Het zou zeer wel mogelijk zijn, dat alle Mexicanen te wapen liepen en zich tot het uiterste zouden trachten te verzetten tegen de Amerikanen.

Eer dat de strafexpeditie van Amerika tegen Villa zal voortgaan, zal het Amerikaansch leger zoo versterkt moeten worden, dat het, zoo noodig, bestand zal zijn, om niet alleen tegen de aanhangers van Villa, doch ook tegen die van Carranza te vechten.

Generaal Funston heeft reeds voorspeld, dat er een lange en moeilijke strijd in het vooruitzicht voor het Amerikaansche leger ligt.

De regeering te Washington zal, als een natuurlijk gevolg van dezen toestand, meer aandacht moeten wijden aan de taak tegenover Mexico, dan aan den strijd in Europa.

Ontbrandt de strijd tusschen Amerika en Mexico ten volle, dan mag men er gerust op rekenen, dat het geen kwestie van weken of maanden, doch wellicht van jaren wordt.

Volgens de laatste berichten zal Carranza de Ver. Staten toestaan Villa te achtervolgen, op voorwaar de dat hij de internationale grens mag overschrijden ter najaging van wetteloze benden gewapende mannen, die uit de Vereenigde Staten naar Mexico kwamen, gewelddaden pleegden op Mexicaanschen bodem en daarna naar de Vereenigde Staten vluchtten.

Brigadier-generaal J. J. Pershing, met hoofdkwartier te Columbus, N. M., zal belast worden met het bevel der strafexpeditie tegen Villa.

Ten minste 12,000 man, met 48 berg- en veldkanon-batterijen, be vinden zich op de grens tusschen Douglas, Arizona, en El Paso, Texas, een lijn van 200 mijlen. Ongeveer een derde dezer troepenmacht is cavalerie. Vier duizend man zijn te Columbus, N. M., van waar de hoofd expeditie vertrekken zal.

Het geheele continentale Amerikaansche leger, op zes of acht regimenten na, zal of op de grens bijeen getrokken of in Mexico gezonden worden.

Villa heeft in zijn vlucht een plotselingen oostwaartschen koers genomen volgens berichten door Generaal Gavira te Juarez ontvangen. Hij schijnt te hopen in de woestijn zijn veiligheid te vinden.

Uit Mexico City wordt gemeld dat Generaal Alvaro Obregon benoemd is tot minister van oorlog en financiën in het nieuwe Mexicaansche cabinet.

Alle Amerikanen wordt aangeraden het binnenland van Mexico te verlaten en de uittocht is reeds begonnen.

Twee honderd Mexicaansche opstandelingen trokken over de Amerikaansche grens bij Osborne Junction, Arizona,

Een Amerikaan, een landbouwer, werd gedood en veel vee werd door de Mexicanen gedood of meegenomen.

President Carranza heeft 1200 soldaten gezonden, om Villa gevangen te nemen en te dooden wegens zijn inval op Amerikaansch grondgebied. Deze soldaten zijn te Palomas aangekomen, zes mijlen ten zuiden van Columbus, N. Ml., waar de inval van Villa plaats had.

President Wilson heeft besloten, om eene legermacht in Mexico te zenden ten einde Villa te grijpen.

Zes duizend Amerikaansche soldaten zijn op dit oogenblik reeds beschikbaar om Villa te vervolgen.

Het officieel bericht uit Washington luidt aldus:

„Een voldoend aantal troepen zal onmiddellijk gezonden worden om Villa te vervolgen met het eenige doel om hem gevangen te nemen en een einde te maken aan zijn uitspattingen. Dit kan en zal gedaan worden in geheel vriendelijke hulpverleening aan de wettige autoriteiten in Mexico en met nauw gezette inachtneming van de souvereiniteit van deze republiek.”

De Ver. Staten en Haïti.

WASHINGTON.—De Senaat heeft met algemeene stemmen het verdrag met Haïti bekrachtigd, waarbij de Vereenigde Staten het protectoraat aanvaardt over de woelige eilandrepubliek, om hare hulpbronnen te ontwikkelen. Het verdrag was reeds goedgekeurd door het Congres van Haïti en was feitelijk reeds in werking onder het oog van een sterke Amerikaansche marine-expeditie.

Gedurende de laatste jaren werden er in Haïti acht presidenten afgezet en de meesten van hen werden vermoord of verbannen. President Guillaume werd verleden jaar uit het Fransche gezantschapsgebouw gesleurd en vermoord. De mogelijkheid van buitenlandsche interventie om het leven en de eigendommen van buitenlanders te beschermen en om de betaling van buitenlandsche leeningen te verzekeren, werd reeds besproken, toen de Amerikaansche troepen de leiding der zaken op het eiland op zich namen.

Noord-Amerika.

Niettegenstaande den oorlog was het voor Amerika een bij uitstek goed handelsjaar. De ingevoerde artikelen bedroegen in 1914 de som van $ 1,784,275,965. In 1915 be droeg die som $ 1,840,640,677. De invoer behield dus niet alleen de waarde maar werd nog met ruim 56 miljoen dollars verbeterd. De uitvoer waarde in 1914 bedroeg $ 2,416,051,965 en ’t vorig jaar niet minder dan $ 3,615,241,514 dat is 50 percent meer of een waarde vermeerdering van tusschen de 11 en 12 honderd miljoen dollars.

HAVEN-NIEUWS
VAN 1 APRIL — 15 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Prins d Nederl	J C Metus	1 April	Amsterdam	2 April	New York
Atlas	W Drayer	31 „	New York	6 April	New York
Merida	A Johanson	2 April	Maracaibo	3 „	Maracaibo
Caracas	H Richborn	5 „	La Guayra	5 „	New York
Merida	A Johanson	6 „	Maracaibo	6 „	Maracaibo
Maracaibo	P W Johnson	8 „	New York	8 „	Maracaibo
Pr Fr Hendrik	P Koningstein	8 „	New York	9 „	New-York
Nikerie	N C v Baaren	10 „	Amsterdam	11 „	New York
Merida	A Johanson	9 „	Maracaibo	10 „	La Guayra
Merida	A Johanson	12 „	La Guayra	13 „	Maracaibo
Maracaibo	P W Johnson	13 „	Maracaibo	13 „	New-York
Philadelphia	P W Goodman	13 „	New York	13 „	La Guayra
Montsorrat	B Soria	16 April	Colon	16 „	Barcelona

Schooners	Aankomst	van	Schooners	Vertrek	naar
Sirena H	1 April	Maracaibo	*Themis H*	1 April	Pto Cabello
9 de abril V	1 „	Maracaibo	*Estelle H*	1 „	Isl Barlovento
Maracaibo V	1 „	Maracaibo	*Marina V*	31 „	Maracaibo
Refugio H	1 „	Aruba	*Mina*	3 „	Vela de Coro
Rosa Maria H	2 „	Aruba	*Refugio*	4 „	Aruba
Ana Luisa H	5 „	Rio Hacha	*Rosa Maria*	3 „	Aruba
Juan Luis H	5 „	Aruba	*Silfide H*	4 „	Maracaibo
Ariminta H	6 „	Rio Hacha	*Sirena H*	4 „	Maracaibo
Rita Otilia V	6 „	Vela de Coro	*Electra*	5 „	Maracaibo
			9 de Abril	5 „	Maracaibo
			Juan Luis H	7 „	Aruba
			Maracaibo V	6 „	Maracaibo
			Abeona H	7 „	Maracaibo
			Diana V	7 „	Vela de Coro
			Altagracia D	7 „	Maracaibo
			Ana Luisa H	10 „	Rio Hacha

Dezer dagen wordt ’t Italiaansch SS. SIENA hier verwacht.

VOOR DE HUISMOEDERS

Wilt gij in uw huis ongelukken voorkomen, zoo raden wij U aan

GEBRUIKT ALTIJD
„LUZ DIAMANTE”
VAN
Longman & Martinez.
NEW-YORK.

Dit is de eenige petrolie, welke gedurende de laatste 38 jaar geen enkele ramp veroorzaakt heeft. Geen gevaar voor ontploffing, geen rook, geen stank. Volkomen veilig.

1 Te koop bij C. WINKEL EN ZONEN.

Case of 48/1 bot. fls. 4,00 Doz. 12/12
„ „ 48/2 „ „ 2,75 „

Agente: JULIUS L. PENHA.

BEKENDMAKING.

De verkoop van ZILVEREN GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 1sten September 1914 t/m den 28sten Februari 1915 onder Nos. **7623 L**, t/m **7056 M**, zal plaats hebben op *Donderdag* den **13**den **April** a.s., en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao. den 8en April 1916.

De Voorzitter,

5 C. S. GORSIRA.

Scheepsberichten.

(OFFICIEEL).

Gedurende de maand Maart zijn

Binnengekomen. VAN		Uitgezeild. NAAR	
Aruba	22	Aruba	22
Barahona	1	Barbados	2
Barbados	1	Bonaire	35
Bonaire	36	Bov; eilanden	1
Bov. eilanden	1	Colon	1
Guanta	1	Guanta	1
La Guaira	2	Kingston	2
La Vela de Coro	8	La Vela de Coro	6
Maracaibo	28	Maracaibo	31
Pto. Cabello	2	Pto Cabello	2
Pto Colombia	1	Rio Hacha	8
Rio Hacha	2	San Juan	1
San Juan P. R.	2	Sto Domingo	1
Sto Domingo	1		
totaal	108	totaal	108

Maart steekt gunstig af bij de 2 eerste maanden van dit jaar. ’t Aantal binnengeloopen zeilschepen is nog steeds crescendo. In Januari 91, in Februari 96 in Maart 108. Zulk een hoog nummer is er na Mei 1912 niet meer bereikt. Ook ’t aantal SS. is weer boven de 30. Zulks gebeurde in 1915 slechts eenmaal en wel in Dec. Toen liepen er 32 binnen.

Photographische Inrichting.
Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN
VAN

H. M. de Koningin der Nederlanden

BEKROOND

te Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao. Eerste Prijs Eeremedaille, 1904.
„ Brussel, 1910

Curaçao, Waterkant Otrabanda.

Enrique E. Fowler
en Echtgenoote
geven hierbij kennis van de geboorte van hunne dochter
Joceline Henriette
op den 4en April 1916

Indispensable.

Sólo hay una cosa en la vida que es indispensable, y es la Salud; todos los demás atributos están á nuestro alcance si cuidamos primeramente la salud. En la medicina moderna la Emulsión de Scott es el factor más poderoso para dar fuerzas, vigor, energía. Así lo reconocen miles de médicos que han escrito opiniones como ésta:

“Tengo especial placer en certificarles: que siempre que he usado en mi práctica la Emulsión de Scott de aceite de hígado de bacalao, he obtenido muy buenos resultados, sobre todo en la escrofulosis, raquitismo, desnutrición de los órganos, y en una palabra, en todas las enfermedades discrásicas que aniquilan el organismo.” Dr. Carlos Sanda, Valencia, Venezuela. 11

Exclusive Agent for the Dutch W.I.